

Pranas Bielevičius: Šiandien kalbėsiu apie Dievo aukščiausią valdžią. Ši tema yra labai sudėtinga. Lietuviai pagoniai turėjo deivę Laimę. Tai likę ir šiandieną žmonių mąstyme, nors jie sakosi esą krikščionys. Jie teigia, kad tavo gyvenime, lyg koks iškastas griovys, yra nubrėžta laimė. Tu eini tuo grioviu, kuriame yra ir pakilimų, ir duobių ir negali iš jo išlipti.

Kartais, kai mes studijuojame Dievo charakterio savybes, galime priimti neteisingas išvadas, galime neteisingai suvokti, kas dedasi mūsų asmeniniame gyvenime. Vienas dėstytojas temą – Dievo visavaldiškumas arba Dievo aukščiausioji valdžia pavadino – "Dievo parūpinimai". Mums labai svarbu suvokti, kad Dievas yra aukščiausia valdžia. Biblija mums taip sako 1 Kronikų 29,10-13: *„Dovydas garbino Viešpatį susirinkusiųjų akivaizdoje ir tarė: „Garbė Tau per amžius, Viešpatie, mūsų tėvo Izraelio Dieve! Tavo, Viešpatie, yra didybė ir galybė, ir pergalė, ir šlovė, ir išaukštinimas, nes Tau priklauso visa danguje ir žemėje. Viešpatie, Tavo yra karalystė ir Tu esi valdovas virš visko. Iš Tavęs ateina turtai ir garbė, Tu viskam karaliauji. Tavo rankoje yra jėga ir galybė, Tu gali išaukštinti ir suteikti stiprybės. Mūsų Dieve, mes dėkojame Tau ir giriname Tavo šlovingą vardą.“*

Šios eilutės aiškiai atskleidžia, kad Dievas viskam vadovauja. Tas Dievo viešpatavimas nėra toks, kad būtų paminta žmogaus valia. Jei pažvelgsime į lėlių teatre naudojamas lėles, pamatysime, kad jas už virvučių ar pagaliukų kažkas valdo. Jos yra kaip marionetės. Jos skiriasi nuo lėlių, su kuriomis žaidžia vaikai tuo, kad jomis galima manipuluoti.

Dievas yra harmoningas. Turime suprasti, kad tarp to, kas Dievas yra ir ką Jis veikia, yra pusiausvyra. Niekas negali priekaištauti, kad Dievas veikia kitaip, nei yra Jo natūra, Jo charakterio savybės, tikslai. Kai mes kalbame apie Dievo visavaldiškumą, neturime pamiršti laisvos žmogaus valios.

Neseniai per hermeneutikos paskaitas man teko dėstyti apie Dievo sandoras. Kai kurie įsivaizduoja, kad kai kurios sandoros yra sąlyginės, o kai kurios besąlyginės. Kai kurie supranta besąlygines sandoras taip: Dievas kažkada nubrėžė liniją – pagal tą liniją viską vyksta. Bet taip nėra. Kiekviena sandora, kuri remiasi besąlyginiu Dievo veikimu, turi pamatą. Kaip jūs manote, koks yra tas pamatas? Tai yra Dievo anksčiau duoti pažadai. Ir tai aiškiai parodo, kad Dievas pats sau neprieštarauja. Jis iš anksto nepasakė: „Tą pražudysiu, o tą išsaugosiu.“ Jis davė žmogui laisvą valią apsispręsti. Mums sunku tai suvokti. Mes nežinome, kas su mumis nutiks po dienos, po savaitės, o Dievas viską žino. Mums sunku įsivaizduoti, kad Dievas viską valdo ir tuo

pačiu metu leidžia žmogui pasirinkti.

Jei pasižiūrėtume į Abraomo, Izaoko, Jokūbo ir Dovydo gyvenimą, matytume, kad Dievas dažnai su jais daro besąlyginę sandorą. Bet ta sandora remiasi tuo, kad Dievas pažadėjo Mesiją. Ar pamenate Dievo sandorą su Nojumi? Kuo ji buvo ypatinga? Mes ir šiandien matome vaivorykštę po lietaus. Kuo remiasi ši sandora? Dievas pažadėjo atsiųsti Gelbėtoją. Jei Dievas būtų pasakęs: „Aš visus sunaikinsiu“, tai kam reikalingas Gelbėtojas? Jis būtų melagis, bet Dievas nėra melagis. Jis pažadėjo, kad daugiau nenaikins žemės vandeniui, ir Jis davė ženklą, nes šis ženklas nurodo į tą praeities pažadą. Taip mes sužinome, kad yra pusiausvyra tarp to, ką Dievas daro. Dievas nedaro kažko šiaip sau. Jis turi pagrindą. Ir Abraomas, ir Izaokas, ir Jokūbas nebuvo pasirinkti šiaip sau, ar kad buvo kažkuo ypatingi. Dievas pasirinko juos tam, kad įvykdytų duotą pažadą. Ir pasirinko Abraomą, Izaoką, Jokūbą, vėliau Dovydą, Saliamoną ir, skaitydami Jėzaus Kristaus genealogiją, matome, kad Jis atėjo būtent per šią liniją.

Ar Dievas nevaldo visko? Valdo. Ar gali žmogus nepriimti Dievo valios? Gali. Biblija daug kur apie tai kalba.

Mums labai sunku suvokti, kad Dievas viską žino. Jis žino kas ir koku metu įtikės, kas nosisuks nuo Dievo.

Ne veltui 2 Petro laiške sakoma, kad tiems, kurie nuodėmiavo, yra palaikyta juodžiausia tamsa. Tie žmonės matė Dievo veikimą, galėjo dalyvauti tikinčiųjų tarnavime, bet taip ir liko užkietinę savo širdis. Dievas žinojo, kad jie nepriims Gelbėtojo, nosisuks nuo Jo ir kitus skatins tai daryti. Dievui nėra nieko nežinomo. Tai nereikia, kad Jis iš kiekvieno žmogaus atims galimybę pasirinkti, laisva valia apsispręsti. Dievo trokštamoji valia – kad kiekvienas žmogus būtų išgelbėtas. Bet ar visi žmonės bus išgelbėti? Ne. Kodėl? Nes kiekvienas žmogus turi teisę rinktis. Kada mes kalbame apie tai, kad Dievas viską kontroliuoja, turime suvokti, jog Dievas turi planą. Tas planas – Jo siųstas Gelbėtojas. Tą planą Jis išdėstęs savo Žodyje. Kodėl mes skaitome Šventąjį Raštą? Jeigu Dievas viską nulėmė, viską sutvarkė, o žmogus tik susidūrė su Juo arba nesusidūrė, tai tada nereikėtų skaityti Šventojo Rašto. Mums labai svarbu suvokti, kad viskas, kas yra Dievo Žodyje, yra Dievo valia, kurią Jis nori apreikšti ir parodyti. Ta valia yra tai, kas mums kartais būna nesuprantama, o kartais suprantama. Iš to išplaukia neteisingas supratimas. Jeigu Dievas viską valdo, viską kontroliuoja, tai reiškia, jog viską, kas vyksta mano gyvenime, yra pagal Dievo valią? Kas tuomet atsitinka? Kas yra tokiu atveju kaltas dėl mano nuodėmių? Dievas. Mes prieiname prie neteisingų išvadų. Ką tokiu atveju galvojame, kai mus užpuola bėdos ir problemos? Kad tokia yra Dievo valia. Bet Rašte matome ką kitą. Jėzus sako: „Ateikite pas mane visi, kurie esate pavargę ir apsunkinti. Aš jus atgaivinsiu.“ Kam reikalinga atgaiva, jei Dievo valia mums – kentėti visą likusį gyvenimą? Jeigu kas nors sako, kad žmogus

neturi laisvos valios, - paneigia Dievo valią kaip tokią.

Dievas viską valdo, viską kontroliuoja – tai yra tiesa, bet Jis niekada pats sau neprieštarauja. Dievas nėra nuodėmės iniciatorius. Dievas nėra kentėjimų iniciatorius. Kodėl žmogus serga? Kartais velnias reikalauja Dievo: „Leisk man šį asmenį pervesti per sunkumų kelią. Aš Tau įrodysiu, kad jis yra netikintis.“ Tas matyti Jobo gyvenime. Dievas leido velniui viską daryti, ką tas norėjo, tik liepė neliesti Jobo sielos. Jobas labai kentėjo, bet sakė: „Dievas davė, Dievas ir atėmė. Jam už tai garbė.“

Jobas nesakė: „Dievas yra iniciatorius tų bėdų, kurios dabar vyksta mano gyvenime“, nors jis realiai nesuvokė, kas vyksta jo gyvenime.

Manau, kad ir mes daugelio dalykų nesuvokiame. Kai mes skaitome Jobo knygą, matome, kad viso to blogio Jobo gyvenime iniciatorius ne Dievas, bet velnias. Tas, kuris siekia pražudyti kiekvieną žmogų. Kad Jobas kentėtų, nebuvo Dievo valia. Toks buvo velnio troškimas.

Dievas turi savo planus. Mums reikia atsargiai į juos žiūrėti, tinkamai priimti ir apsvarstyti. Dievas kai kuriuos dalykus yra nulėmęs – tai yra istorijos eiga. Ar tai reiškia, kad žmogus negali rinktis, kurioje pusėje jam būti: ar Dievo, ar prieš Dievą?

Danieliaus knygoje, Apreiškimo Jonui knygoje aprašyta istorija. Dievas aiškiai sako, kas bus ateityje. Tai parodo, kad Jis viską kontroliuoja. Kaip mums reikėtų teisingai reaguoti į Dievo nustatytą istoriją?

Apreiškimo 1,3: *„Palaimintas, kas skaito bei klauso šios pranašystės žodžių ir laikosi, kas joje parašyta, nes laikas yra arti“.*

Dievas nulėmė istoriją, Jis aiškiai sako, ką padarys tiems, kurie nenori klausyti Dievo, net tikintiesiems. Šioje knygoje yra daug nemalonių dalykų ir tikintiesiems. Koks Dievo tikslas? Ką Jis nori mums pasakyti? Dievas nori pasakyti: „Aš noriu laiminti tave, kuris skaitai Raštą. Aš nenoriu, kad tu atsiimtum bausmes.“

Turime suprasti, kad Dievo valia yra dvejopa: teigiamoji ir neigiamoji. Kada Dievas sako: „Aš viską valdau“, tai Jis nesako: „Aš atimu tavo laisvą valią“. Jis sako priešingai: Mano valioje turi būti ir tavo valia. Tu turi apsispręsti.

Apreiškimo 22,10-11: „Jis sako man: „Neužantspauduok pranašišku šios knygos žodžių, nes laikas trumpas. Neteisusis toliau tesielgia neteisiai, kas susitęsęs, ir toliau tebūna susitęsęs, teisusis toliau tevykdo teisumą, ir šventasis dar tepašventėja“.

Kai kurios Senojo Testamento vietos buvo nesuprantamos. Dievas liepė Danieliui užantspauduoti žodžius. Ką sako 10-11 eilutės? Kad kiekvienas žmogus turi laisvą valią reaguoti į Dievo nustatytą istorijos eigą. Tai suvokti labai svarbu.

Jeigu mes mokytume, kad Dievas viską nulėmė ir žmogus neturi laisvos valios nuspręsti, tai didesnę Rašto dalį reikėtų išplėsti ir išmesti, nes mes neturime pasirinkimo.

Taip, Dievas nulėmė istoriją. Dievas nulėmė žmogaus gyvenimo trukmę. Nė vienas nežinome, kiek mes gyvensime, bet Dievas tai žino. Psalmių knygoje užrašyta, kad mūsų metų skaičius yra septyniasdešimt, o stipresniųjų – aštuoniasdešimt.“ Kai kurie gyvena šimtą ar šimtą dešimt metų.

Romiečiams 6,22-23: „O dabar, išlaisvinti iš nuodėmės ir tapę Dievo tarnais, turite kaip vaisių – šventumą, ir kaip baigtį – amžinąjį gyvenimą. Atpildas už nuodėmę – mirtis, o Dievo dovana – amžinasis gyvenimas per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.“

Šias eilutes mes mėgstame pabrėžti tiems, kurie nesusitaikę su Dievu. Rašte daug kur kalbama, kad žmogus gyvena trumpiau nei galėtų gyventi, nes Dievas yra priverstas atimti iš jo gyvenimo dienų: jei jis girtuokliauja, jei paleistuvauja. Iš kur atsirado AIDS? Anksčiau jis vadinosi homoseksualistų ar gėjų virusu. Jis atsirado šių žmonių tarpe, o vėliau išplito. Jų amžiaus vidurkis – keturiasdešimt metų. Tai yra labai mažai. Senojo Testamento laikais žmonės gyveno devynis šimtus metų, septynis šimtas metų. Po Tvano Dievas nubrėžė šimto dvidešimties metų ribą. Vėliau Jis vėl nubrėžė ribą – septyniasdešimt – aštuoniasdešimt.

Ką tai pasako? Kad Dievas duoda daugiau, bet kada į žmogaus gyvenimą ateina nuodėmė, ji

labai stipriai sumažina amžių. Ką tai rodo? Kad Dievas vadovauja, kad Jis nubrėžia viršutinę amžiaus ribą, bet žmonės gali rinktis nuodėmes ir išeiti anksčiau. Kas atsitinka su girtuokliais ir kitais žmonėmis, kurie turi blogų įpročių? Jie dažnai miršta anksčiau laiko. Ar Dievas yra kaltas? Ne.

Dievas taip pat yra nulėmęs tautų sienas. Bet ar tų sienų laikomasi? Ne. Jei atidžiai pastudijuotume Raštą pamatytume, kad visų blogybių šaknis yra žmonių geiduliai: pinigų, turtų, kūniškų malonumų.

Kodėl dažnai valstybės kariauja? Nes nori turėti kito, kas jiems nepriklauso. Dievas aiškiai nubrėžęs Izraelio tautos ribas. Ar šiandien jos atitinka Dievo Žodį? Ne. Kodėl? Nes arabai neleidžia, kad taip būtų.

Kai kurie teologai pastebi, jog arabų šalyse yra daug žemės, bet kažkodėl jie ten kitų arabų nepriima. Kodėl? Godumas neleidžia to padaryti.

Daugelio valstybių atvykėliams nesuteikiama pilietybė. Kas būtų pas mus, jei čia atvažiuotų pusė milijono turkų? Pusė seimo būtų turkai.

Kodėl vokiečiai šiandien išsigandę? Jie bijo, kad ateis tokia diena, kai Vokietijoje valstybinė kalba bus turkų, o ne vokiečių, todėl jie stengiasi įvairiais būdais juos apriboti. Tai ir parodo, kad Dievas nulėmė, nubrėžė ribas, bet žmonės to nesilaiko.

Dievas aiškiai nori pasakyti, kad Jis nori atskleisti mums savo valią. Ji užrašyta Rašte. Ar Dievas neįvykdys savo valios? Įvykdys, kai ateis laikas.

Ar Dievas nekontroliuoja mūsų gyvenimo? Kontroliuoja, bet ar mes paklūstame Jo valiai? Ar paklūstame, kai Dievo Žodis mus ragina? Kai Dievo Dvasia mums primena? Kai sąžinė mums kalba, kad geriausia yra vaikščioti Dievo keliais? Nepaklūstame, o po kurio laiko ateiname pas Dievą ir sakome: „Dieve, apvalyk mane nuo šitos nuodėmės.“ Mes taip pat geidžiame ir dėl to turime problemų. Mes dažnai ignoruojame daugelį dalykų.

Dievo valia – kad galėtume pamatyti savo problemas ir siektume savo gyvenimą pavesti Dievo valiai, kad Dievo valia mūsų gyvenime būtų įgyvendinta realiai.

Efeziečiams 5,17: „*Nebūkite tad neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia*“.

Dievas turi savo valią ir jos niekas negali atkeisti. Kurį laiką ji gali neveikti, bet ateis dienos, kai Dievas viską pastatys į savo vietas. Šiandien yra malonės laikotarpis, kai žmogus gali laisvai nuspręsti. Buvo įstatymo laikotarpis, kuriuo Dievas norėjo įrodyti žmogui, kad jis vienas yra bejėgis kovoti su nuodėme.

Dabar Jis duoda kitą laiką, kada tikėjimu galima ateiti prie Dievo ir su Juo susitaikyti, mokytis gyventi tikėjimu, šaukiantis Dievo stiprybės.

Rašte mes daug kur randame, kad Dievo valia gali būti įvykdyta. Dievas mums neduoda daugiau, nei galime pakelti. Raštas aiškiai apie tai sako. Bėda yra mūsų supratime. Gyvenime mums sunku pritaikyti daugelį Rašto vietų dėl to, kad mūsų ta tamsioji pusė priešinasi Dievo valiai, kurią mes turėtume vykdyti.

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Pranas Bielevičius

2008-12-07, Marijampolė